

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

o - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

4. neděle postní cyklus B

Ježíš řekl Nikodémovi: „Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“ (JAN 3,14-21)

Pomůcka: šátky na zavázání očí, křížová cesta proti strachu

Milé děti, dnešní evangelium bychom mohli rozdělit na dvě části. V té první se mluví o veliké lásce Boží a v té druhé o tom, jak na tuto lásku odpovídá nebo také neodpovídá každý člověk. Tak nejprve ta první část: *„Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“* Jak se ten Syn jmenuje? (*nechat reagovat děti*). Správně. Je to Ježíš Kristus – Bůh, který přišel na zem a žil život člověka. A jak jeho život na této zemi skončil? (*nechat reagovat děti*). Byl ukřižován, zemřel, byl uložen do hrobu, ale třetího dne vstal z mrtvých. A my se na tyto události, které nazýváme Velikonocemi, nyní připravujeme obdobím, kterému nějak říkáme. Víte jak? (*nechat reagovat děti*). Je to postní doba. Právě v postní době myslíme na velikou Boží lásku, že nám Bůh poslal svého Syna, aby se za nás obětoval. A co my? Je pro nás Ježíš světlem, jak se o tom mluví v druhé části dnešního evangelia? Když se totiž někdy stane, že večer je v pokoji zhasnuto a je tma, může nás přepadnout strach. Stačí pak i jen malé světýlko, abychom viděli, že věci kolem nás nejsou nebezpečné a že není třeba se bát. Můžete si to vyzkoušet. (*zavažte dětem oči a nechte je jít kousek ve tmě, pak jim šátek sundejte a vyzvěte je, aby šly ve světle znovu*) Nyní jste si mohly vyzkoušet, že jít ve tmě je vždy nebezpečnější než jít ve světle. A teď si opět oči zavážeme. (*zavažte dětem oči a nechte je, aby vás pohladily, pak jim šátek sundejte a vyzvěte je, aby to zkusily znovu*) Vidíte děti, zase se to bylo snazší, když jsme viděli. A to platí i v každodenním životě. Např. když se lidé mají mezi sebou rádi, když si nezávidí, neublíží, nehádají se atd., ale naopak se snaží žít, jak jim Ježíš radí, to znamená, že dodržují Boží zákony a mají lásku jedni k druhým, Ježíš jim v tom velmi pomáhá svou přítomností. Protože on řekl: *„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“* (Mt 18,19-20). To znamená, že když se lidé mají rádi, je Ježíš mezi nimi přítomen a proto není třeba se ničeho bát. Ježíš světlem, které prozáří každou tmu. Takže se do toho pusťme s radostí a buďme na sebe vzájemně hodní. Pak budeme jako ti, co chodí ve světle. A proti strachu si vezměte domů křížovou cestu. Pomůže vám být stále ve světle.